

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519201457
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1519201457.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členov senátu JUDr. Jany Vičkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., IČO: 36 570 460, so sídlom Komenského 50, 042 48 Košice, proti žalovanej: M. N., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. V. XX, XXX XX G., L.: P. N., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. V. XX, XXX XX G., o zaplatenie 51,40 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 8. septembra 2020, č.k. 15Csp/22/2019 - 93, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 51,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 22.06.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd preukázané, že strany sporu dňa 07.08.2017, resp. podpisom zmluvy žalovanou dňa 28.07.2017, uzatvorili zmluvu o dodávke vody z verejného vodovodu a odvádzaní odpadových vôd pre odberné miesto H. XX. Zamestnanci žalobcu po dohode so žalovanou vykonali potrebné práce a namontovali dňa 02.08.2017 na meranie spotreby vody meradlo - vodomer, ktorý bol umiestnený v pivnici domu. Pred zimnou sezónou 2017/2018 žalovaná nové potrubie obalila obvyklou izoláciou, ktorá dovedty spoľahlivo bránila zamrznutiu vody v pivničnej časti domovej prípojky, avšak meradlo ponechala nechránené bez tepelnej izolácie. Keďže v zimnom období došlo k poklesu teplôt pod bod mrazu, došlo k poškodeniu uvedeného meradla tým, že prasklo v dôsledku mrazu. Po zistení tejto skutočnosti žalovaná prostredníctvom jej syna nahlásila žalobcovi poruchu dňa 15.05.2018, pričom hneď na druhý deň 16.05.2018 sa dostavil na miesto zamestnanec žalobcu a demontoval staré meradlo poškodené mrazom a namontoval nové, o čom svedčí montážny/demontážny lístok zo dňa 16.05.2018. Následne žalobca vyfakturoval žalovanej výmenu poškodeného vodomera faktúrou č. 90394277 v celkovej sume 51,40 eur (pozostávajúcej z ceny nového meradla, ceny práce a ceny dopravy) so splatnosťou 21.06.2018. Žalovaná so zaplatením zaslanej faktúry nesúhlasila, namietala kvalitu výkonov a prác zo strany žalobcu súvisiacich s realizáciou a namontovaním meradla v auguste 2017 a podala reklamáciu s tým, že sa necíti byť zodpovedná za to, že meradlo vo vlastníctve žalobcu počas zimy nevydržalo a prasklo, pretože ju zamestnanci žalobcu neinformovali o potrebe mimoriadnych opatrení na jeho ochranu.

3. Takto ustálený skutkový stav veci po právnej stránke posúdil podľa § 26 ods. 1, § 29 ods. 1 a ods. 8 a § 30 ods. 3 Zákona o verejných vodovodoch, a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu. Poukázal na to, že spornou v danom prípade bola skutočnosť, kto zodpovedá za škodu spôsobenú na meradle, ktoré je vo vlastníctve žalobcu, a ktoré je namontované v dome žalovanej na meranie spotreby vody. Za bežných okolností v zmysle § 29 ods. 8 cit. zákona je opravu meradla povinný vykonať vlastník meradla na vlastné náklady - teda žalobca. Ak však dôjde k okolnostiam, ktoré sú predpokladané v ust. § 30 ods. 3 cit. zákona, teda ak poškodenie meradla bolo spôsobené nedostatočnou ochranou meradla odberateľom - žalovanou, náhradu škody a náklady spojené s výmenou meradla hradí odberateľ - žalovaná. Z listu žalovanej zo dňa 12.06.2018 mal preukázané, že žalovaná bola po montáži meradla v auguste 2017 verbálne poučená zamestnancom žalobcu o opatreniach proti zamrznutiu potrubia, keď v liste sama uviedla, že jej syn nepodpísal preberací protokol, lebo v rámci verbálneho poučenia po montáži z minulého roku pred odchodom z H. v septembri urobili všetky opatrenia proti zamrznutiu potrubia. Z konania žalovanej tak vyplýva, že síce urobila opatrenia na zabránenie zamrznutia a poškodenia meradla, avšak tieto sa neskôr ukázali ako nedostatočné, a teda neurobené v dostatočnom rozsahu, v dôsledku čoho došlo počas zimy k prasknutiu a poškodeniu meradla vo vlastníctve žalobcu. Z listu žalobcu zo dňa 28.09.2018 vyplýva, že žalobca nepovažuje umiestnenie meradla v pivnici domu za štandardné riešenie, avšak pristúpil k nemu z dôvodu určitého ústupku voči žalovanej, aby nemusela budovať vodomernú šachtu, čo by bolo finančne náročnejšie. Keďže podľa vyjadrení žalovanej dom je v zime neobývaný, teda nie je temperovaný, a nie je ani tepelne izolovaný, môže v zimných mesiacoch pri takýchto podmienkach poklesnúť teplota pod bod mrazu a tým môže dôjsť k poškodeniu meradla. V prípade, že sa bude problém opakovať, uviedol, že pristúpi k odpojeniu odberného miesta a k určeniu nových technických podmienok pripojenia, nakoľko správne vybudovanie vodomernej šachty s dostatočnou hĺbkou zabezpečí dostatočnú ochranu meradla pred poškodením mrazom. Z uvedeného je zrejmé, že o probléme so zamrznutím vodovodného potrubia v pivnici domu žalovaná evidentne vedela, nakoľko ako sama uviedla, problémy so zamrznutým potrubím mali aj v minulosti. Tiež zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že meradlo zostalo počas zimy 2017/2018 neobalené, nebolo chránené a prasklo. Zároveň súd vychádzal z informácie od samotnej žalovanej v liste zo dňa 12.06.2018, že verbálne poučená zamestnancom žalobcu o opatreniach proti zamrznutiu potrubia bola, čo v kombinácii s jej vedomím o uvedených problémoch vyskytujúcich sa v jej nehnuteľnosti, jednoznačne smeruje k tomu, že žalovaná v dostatočnom rozsahu nedbala o to, aby nedošlo k poškodeniu meradla vo vlastníctve žalobcu, ktoré po nahlásení havárie žalovanou, žalobca vymenil a vyúčtoval si za to príslušnú cenu v zmysle platných cenníkov. Pokiaľ ide o námietku vznesenú na pojednávaní zástupcom žalovanej o tom, že producent v zmysle § 26 cit. zákona tiež zodpovedá za to, aby nedošlo k poškodeniu meradla, poukázal na to, že pojem producent používa citovaný zákon v súvislosti s označením osoby, ktorá vypúšťa odpadové vody do verejnej kanalizácie, teda nerozumie sa týmto pojmom osoba žalobcu ako prevádzkovateľa verejného vodovodu. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu preto dospel k záveru, že žalovaná porušila povinnosti ukladané jej ako odberateľovi v § 26 ods. 1 písm. e) cit. zákona, a preto zodpovedá za vznik škody a je povinná nahradiť náklady, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s výmenou meradla. Podanej žalobe preto vyhovel a okrem istiny žalobcovi priznal v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ aj úroky z omeškania, vo výške podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (účinného ku dňu vzniku omeškania), nakoľko žalovaná doposiaľ dlžnú sumu neuhradila. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej, a to v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá (podľa obsahu odvolania) žiadala prvoinštančný rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. V odvolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne, neodhaľuje skutočnú pravdu, a preto je nespravodlivé, pričom súd konal tendenčne pri jednoduchej aplikácii zákona, podľa ktorého je za vodomerný, ktorý je vlastníctvom dodávateľa, zodpovedný odberateľ vody. Opakovane vytyka súdu prvej inštancie, že nezohľadnil ňou preukázané podstatné tvrdenie, že žalobca ich k namontovaniu vodomeru prinútil viacnásobnými vyhrážkami, že ak odmietnu jeho namontovanie, zruší ich odberné miesto, čím žalobca zneužil svoje monopolné postavenie a využíva nezákonné prostriedky na dosahovanie zisku. Namietala tiež, že súd prvej inštancie zneužil ich vyjadrenie z listu zo dňa 12.6.2018, keď na jeho základe konštatoval, že mali o probléme zamrznutia vedomosť, nakoľko verbálne poučenie pracovníkov žalobcu sa týkalo len potrubia, nie však už samotného vodomeru. Žalobca pritom podľa žalovanej vie veľmi dobre, aké nízke teploty v danej oblasti Východného Slovenska v zime obvykle bývajú a vie aj o tom, že vodomery tam bývajú poškodzované mrazom aj pri celoročnom odbere. Namietala tiež, že zmluvu so žalobcom nepodpísala dňa 28.7.2017, avšak dňa 7.8.2017 a nie I. E., ale v sídle žalobcu I. S., pričom montážnici

žalobcu pri nanútenej montáži vodomeru avšak ani neskôr nedali jej ani jej synovi žiadnu informáciu o svojom meradle. Zdôraznila, že žalobca ako dodávateľ aj podľa jeho Všeobecných podmienok nesmie pri uzatváraní zmluvy a počas jej trvania konať v rozpore s dobrými mravmi a nesmie odberateľa diskriminovať, pričom z celého postupu žalobcu voči nim, ako to vyplýva z písomnej dokumentácie, ktorú má súd k dispozícii, je zrejmé, že žalobca ich ako zmluvného partnera, užívajúceho ich domy výhradne v lete diskriminuje prenesením celej farchy starostlivosti o vodomer ako jeho majetok na nich, a to bez akejkoľvek snahy o prevenciu a jeho ochranu. Zdôraznila, že zo strany žalobcu im boli informácie o danom vodomere a podstatné upozornenia týkajúce sa ochrany vodomeru, poskytnuté až v roku 2018, pričom na tieto skutočnosti poukazoval aj jej zástupca na pojednávaní konanom 8.10.2020, avšak nedostali sa do zápisnice. Poukázala na to, že žalobca na ochranu svojho vodomeru neurobil žiadne opatrenia, pričom oni na rozdiel od žalobcu vykonanými opatreniami zabránili zaplaveniu pivnice a tým aj možnému narušeniu statiky daného rodinného domu. Napokon namietala aj to, že počas pojednávania súd jej zástupcu nepoučil o tom, čo obnáša zaplavenie trov konania ďalším rozhodnutím súdu, a ani z rozhodnutia súdu sa nedozvedel, v akej sume súd priznal žalobcovi náhradu trov konania.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. V nadväznosti odvolacie námietky žalovanej poukázal na to, že žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, pričom aj tvrdenie o tom, že žalovanú prinútil na namontovanie vodomeru do pivnice ich rodinného domu nie je pravdivé, keď z predložených listín vyplýva, že žalovanej dal na výber ponechanie paušálneho odberného miesta s výpočtom podľa vyhlášky alebo vybudovanie vodomernej šachty, pričom umožnením namontovania vodomeru do pivnice ich domu iba vyšiel žalovanej v ústrety.

6. Žalovaná v reakcii na vyjadrenie žalobcu k jej odvolaniu poprela tvrdenie žalobcu, že v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti a zotrvala na všetkých tvrdeniach a argumentoch uvedených v podanom odvolaní, pričom zopakovala a podrobne rozviedla priebeh udalostí predchádzajúcich montáži vodomeru od roku 2005 a tiež podrobne chronologicky opísala ich vzájomnú komunikáciu, správanie zamestnancov žalobcu a riešenie problémov týkajúcich sa umiestnenia meradla, odberu vody a vyúčtovaní za dodávku vody. Zopakovala tiež námietky zdôrazňujúce chýbajúce poučenie a inštrukcie žalobcu ohľadne ochrany vodomeru, pričom odvolaniu žiadala vyhovieť.

7. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

8. V preskúmvanej veci vykonal súd prvej inštancie všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, ktorou sa žalobca domáha zaplavenia sumy 51,40 eur s príslušenstvom, titulom neuhradených nákladov na výmenu vodomeru nachádzajúceho sa v pivnici rodinného domu žalovanej z dôvodu jeho poškodenia v dôsledku pôsobenia mrazu. Medzi stranami pritom nebolo sporné, že vodomer žalobcu je umiestnený v pivnici rodinného domu žalovanej, ktorý je využívaný iba v letnom období a inak nie je vykurovaný, pričom k jeho poškodeniu, a preto aj k nutnosti jeho výmeny žalobcom došlo pôsobením mrazu v dôsledku jeho nedostatočnej izolácie. Súd prvej inštancie správne vychádzal aj z toho, že vzhľadom na okolnosti danej veci, napriek tomu, že vodomer je majetkom žalobcu ako dodávateľa služby (producenta), bolo v zmysle ust. § 26 ods. 1 písm. e) Zákona o verejných vodovodoch v prvom rade povinnosťou žalovanej dostatočne ochrániť vodomer pred poškodením v dôsledku pôsobenia mrazu. Je síce pravdou, že v zmysle citovaného ustanovenia je povinný dbať o to, aby nedošlo k poškodeniu meradla, nielen odberateľ, avšak aj producent (žalobca), avšak v tomto prípade je vodomer umiestnený v pivnici rodinného domu, kam žalobca nemá voľný prístup a rovnako nemá možnosť ovplyvniť teplotu vzduchu v mieste osadenia vodomeru, a preto prvoinštančný súd správne vychádzal z toho, že vzhľadom na opísané špecifické okolnosti, mohla byť nositeľom povinnosti vykonať všetky dostupné opatrenia na ochranu vodomeru pred zamrznutím iba žalovaná, ktorá pokiaľ tieto opatrenia vykonala nedostatočne (o čom svedčí poškodenie vodomeru mrazom), zodpovedá za vznik nákladov spojených s jeho výmenou. V nadväznosti na uvedené je potom správny tiež záver súdu prvej inštancie, že ak žalobca musel pristúpiť k výmene vodomeru, vznikla žalovanej v zmysle ust. § 30 ods. 3 Zákona o verejných vodovodoch povinnosť nahradiť žalobcov náklady na výmenu poškodeného vodomeru, pozostávajúce z ceny nového merača a nevyhnutných nákladov na dopravu a vykonanie výmeny príslušným zamestnancom žalobcu. V tejto súvislosti sa žiada na doplnenie uviesť, že ani výška uplatneného nároku nebola medzi stranami sporná a zo strany žalovanej neboli v tomto smere vznesené žiadne námietky. Prvoinštančný súd

všetky svoje skutkové a právne závery, ktoré boli významné pre rozhodnutie v spore, náležite vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa s jeho závermi v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje, pričom vzhľadom na pomerne jednoduchý skutkový a právny stav v danom spore nepovažuje za potrebné odôvodnenie napadnutého rozsudku osobitne dopĺňať.

9. Neopodstatnene žalovaná v odvolaní namieta, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, neodhaľuje skutočnú pravdu, a preto je nespravodlivé, pričom súd konal tendenčne pri jednoduchej aplikácii zákona, podľa ktorého je za vodomer, ktorý je vlastníctvom dodávateľa, zodpovedný odberateľ vody. S odkazom na správne závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k zodpovednosti za vznik nákladov na výmenu vodomera, ako boli zhrnuté vyššie, odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o správnosť a úplnosť zistenia skutkového stavu veci (odhalenie skutočnej pravdy), súd prvej inštancie skutkový stav veci zistil dostatočne a správne, keď z hľadiska vzniku nároku žalobcu na náhradu nákladov na výmenu vodomera je po skutkovej stránke významné iba to, či medzi stranami existoval zmluvný vzťah, či bol u žalovanej osadený vodomer, či došlo k jeho poškodeniu a aká bola príčina poškodenia. V tomto smere skutkové zistenia medzi stranami ani neboli sporné. Ďalšie skutočnosti, na ktoré opakovane v doterajšom priebehu konania poukazovala žalovaná, už pre rozhodnutie nemajú žiadny význam. Z hľadiska náhradovej povinnosti v zmysle § 30 ods. 3 Zákona o verejných vodovodoch, ktorá jediná je predmetom tohto konania, totiž nie je významné, aký bol počiatočný dôvod osadenia vodomera, či žalovaná nutnosť osadenia vodomera subjektívne vníma ako zneužitie (prakticky) monopolného postavenia žalobcu ako producenta na východe Slovenska, ako sa medzi stranami v priebehu času riešili reklamácie vyúčtovaní žalovanej a bez významu je aj ďalšia vzájomná korešpondencia sporových strán, z ktorej nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by mohli byť dôležité z hľadiska § 26 ods. 1 písm. e) v spojení s § 30 ods. 3 Zákona o verejných vodovodoch.

10. Rovnako žalovaná v odvolaní nedôvodne namieta, že súd prvej inštancie pochybil, keď nezohľadnil, že verbálne poučenie pracovníkov žalobcu sa týkalo len potrubia, nie však už samotného vodomera, pričom žalobca vie veľmi dobre, aké nízke teploty v danej oblasti Východného Slovenska v zime obvykle bývajú a vie aj o tom, že vodomery tam bývajú poškodzované mrazom aj pri celoročnom odbere a napriek tomu ju náležite nepoučil o tom, aké ochranné opatrenia je potrebné vykonať. Žalobcovi totiž takáto osobitná povinnosť vo vzťahu k žalovanej nevznikla, a to vzhľadom na skutočnosť, že účinky pôsobenia teplôt pod bodom mrazu na vodu sú prejavom elementárnych fyzikálnych procesov, ktoré nepochybne musia byť zrejme aj žalovanej, v spojení so skutočnosťou, že opakovanie silných mrazov a zamŕzanie vodomeroch a jeho dôsledky na vodomery (ich poškodenie) v danej lokalite je zjavne dobre známe aj samotnej žalovanej. Navyše, v tomto prípade vzhľadom na umiestnenie vodomera v pivnici rodinného domu iba žalovaná mala vedomosť o teplotných pomeroch na mieste jeho osadenia, a tak žalobca ani nemal možnosť posúdiť po zhodnotení stavu na mieste osadenia, aké opatrenia je potrebné uskutočniť a tak ani žalovanú na ich potrebu upozorniť. Ani v tomto smere preto argumentácia žalovanej nemôže obstáť.

11. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovanej, že žalobca vo nej postupuje v rozpore s dobrými mravmi a diskriminuje ju ako zmluvného partnera užívajúceho dom výhradne v lete prenesením celej ťarchy starostlivosti o vodomer, ktorý je jeho majetkom na ňu, a to bez akejkoľvek snahy o prevenciu a jeho ochranu. Žalobca je totiž povinný postupovať vo vzťahu k žalobkyni bez ohľadu na to, počas akého obdobia svoj rodinný dom užíva, keď práve v opačnom prípade, by nepostupoval rovnako vo vzťahu ku všetkým odberateľom. Navyše, nemožno od žalobcu spravodlivo žiadať, aby svoj postup operatívne prispôboval tomu, kedy sa žalovaná rozhodne jej nehnuteľnosť užívať, no najmä vykúriť. Z hľadiska tvrdeného konaniu žalobcu v rozpore s dobrými mravmi ani odvolací súd nezistil ani náznak takéhoto správania, a preto ani táto odvolacia námietka žalovanej nie je dôvodná.

12. Napokon, pokiaľ žalovaná v odvolaní vytýka súdu prvej inštancie, že súd jej zástupcu nepoučil o tom, čo obnáša zaplatenie trov konania ďalším rozhodnutím súdu, a ani z rozhodnutia súdu sa nedozvedel, v akej sume súd priznal žalobcovi náhradu trov konania, odvolací súd, napriek tomu, že súd prvej inštancie v tomto smere nepochybil, na vysvetlenie pre žalovanú uvádza, že podľa Civilného sporového poriadku je na rozdiel od minulosti rozhodovanie o trovách konania už dvojstupňové. Najprv súd v rozhodnutí (rozsudku) vo veci samej rozhodne iba o tom, ktorá zo strán a v akom rozsahu (napr. 100%) má nárok na náhradu trov konania. Až následne, po právoplatnosti tohto rozhodnutia, súd samostatným uznesením rozhodne o určení výšky trov, ktoré je potrebné zaplatiť. Uznesenie o určení výšky trov však už nevydáva konajúci sudca, ale vyšší súdny úradník.

13. Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že súd prvej inštancie v preskúmvanej veci dostatočne a správne ustálil skutkový stav veci, na základe ktorého spor posúdil správne podľa ust. § 26 ods. 1 písm. e) v spojení s § 30 ods. 3 Zákona o verejných vodovodoch aj po právnej stránke, keď dospel k záveru, že sú splnené všetky predpoklady pre priznanie žalobou uplatnenej sumy 51,40 eur s príslušenstvom, ako náhrady za náklady vynaložené na výmenu mrazom poškodeného vodomeru umiestneného v pivnici rodinného domu žalovanej, ktorú žalovaná žalobcovi doposiaľ neuhradila. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1,2 C.s.p.).

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p., avšak žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo

odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).